

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien

(Naalakkersuisoq for Sundhed, Sociale Anliggender og Justitsområdet)

Forelæggelsesnotat

(Naalakkersuisoq for Sundhed, Sociale Anliggender og Justitsområdet)

1. behandling

På Naalakkersuisuts vegne skal jeg hermed forelægge forslag til Inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien.

Det fremlagte lovforslag har til formål at styrke de sindslidendes retsstilling i forbindelse med frihedsberøvelse og tvangsbehandling m.v. Lovforslaget skal sikre, at den sindslidende i videst muligt omfang inddrages i og får indflydelse på behandlingen og egne forhold i øvrigt. Lovforslaget vil indebære, at betingelserne for at anvende tvang i forbindelse med indlæggelse, ophold og behandling på sundhedsvæsenets institutioner skærpes og præciseres.

Når sundhedsvæsenet står overfor at skulle behandle sindslidende patienter kan det, for at personalet kan hjælpe patienten bedst muligt, i enkeltstående tilfælde, være nødvendig at anvende tvang i forbindelse med behandlingen. Endvidere kan det i situationer, hvor patienten kan mangle sygdomserkendelse, være nødvendig at tvangsindlægge patienten.

Respekten for patientens selvbestemmelsesret må aldrig føre til, at alvorligt psykisk syge, der reelt har brug for behandling, men som mangler sygdomsindsigt, svingtes. Det ville være udtryk for omsorgssvigt, hvis dette lovforslag ikke gav mulighed for, at denne gruppe af psykiatriske patienter, eventuelt gennem en tvangsindlæggelse, får den tilstrækkelige behandling og omsorg, som de ikke selv er i stand til at opsøge. Da der imidlertid er tale om indgreb i den personlige frihed ved brug af tvang, er det vigtigt af hensyn til retssikkerheden, at vi samtidig sørger for, at anvendelse af tvang sker ud fra nogle meget skarpt opridsede kriterier og præmisser. Det er endvidere vigtigt, at der kontinuerlig sker en efterprøvelse af, om det retslige grundlag for tvangsansværelsen fortsat er til stede samt, at patienten har en bisidder ved sin side, der kan hjælpe og støtte under forløbet. På denne måde sikrer vi os, at den sindslidende patient, der undergives tvang, har nogle stærke retsgarantier, der hjælper vedkommende sikkert gennem et behandlingsforløb.

Psykiatrilovgivningen blev for alvor revideret med Inatsisartutlov nr. 12 af 3. juni 2015 om ændring af Inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. Nærværende forslag samler op på gjorte erfaringer og gennemfører nødvendige ændringer foranlediget af bl.a. tilsynsbesøg af Ombudsmanden for Inatsisartut og Folketingets § 71-tilsyn.

Forslaget viderefører principperne i den gældende psykiatrilov, men indeholder også en række ændringer.

Forslaget etablerer den fornødne hjemmel for, at andre læger i overlægens fravær på Dronning Ingrid's Hospitals psykiatriske afdeling kan træffe beslutning i en række situationer efter psykiatriloven, mod efterfølgende godkendelse af overlægen.

Forslaget indeholder desuden en præcisering i forhold til, hvordan bivirkninger skal vægtes ved valg af præparat til brug for tvangsmedicinering.

Endvidere er der foretaget sproglige justeringer og tilpasninger, med det formål at skabe klarhed og overskuelighed over lovens indhold.

Med disse bemærkninger overlades forslaget hermed til Inatsisartuts velvillige behandling.